

neralitat, i la seva funció irregular acaba de dificultar la seva solució. Més encara, si es té en compte la fórmula econòmica que s'ha trobat per a pagar aquests serveis i que és de tots prou coneguda. La solució viable ens semblaria la següent: respectar els drets dels que han fet un concurs o unes oposicions i establir unes bases de concurs-oposició limitades, per a tots els altres. Aleshores determinar clarament uns deures i uns sous que donessin dret a emprar aquest personal per a un treball mínim, prescindint d'aquell que per haver-se dedicat a un altre ordre d'activitats més remuneradores o adients als seus gustos, no pogués dedicar-se, amb la intensitat deguda a les tasques que comporta la inspecció sanitària. O bé respectar els seus drets inicials reduint la seva funció a les tasques senzilles que deriven de la policia mortuòria.

Alliçonats per l'experiència passada creiem que els nostres estaments sanitaris haurien de tenir en compte alguns aspectes fonamentals que anem a exposar seguidament:

Aspecte consultiu. — No pot deixar-se la funció del Conseller a mercè exclusiu de les seves pròpies iniciatives ni a la dels qui espontàniament vagin a oferir-les, ni a la dels seus funcionaris tècnics. Cal un Consell tècnic integrat per una majoria de persones que representin diferents aspectes de la sanitat i per una minoria que sigui de la lliure designació del Conseller. És a dir, un Consell mixt que assegurï una continuïtat en l'obra que es realitzi per la persistència dels seus elements permanents, i que compti amb la confiança del Conseller per l'existència dels membres que ell hagi designat. Aquest Consell tècnic podria constituir-se de la següent manera: Cada aspecte sanitari amb prou personalitat i cada lluita especial (antituberculosa, antivenèria, contra la mortalitat infantil, contra el càncer, etc.), constituïren una Comissió, nomenant un President. Els presidents, reunits, formarien la part permanent del Consell tècnic. Els canvis de president de les comissions respectives, es faria segons un ritme sense cap abast polític. A aquest Consell s'hi afegirien, sempre en minoria, els membres que nomenés el Conseller. El Consell tindria caràcter purament consultiu i deliberaria per a donar dictamen en tots els assumptes que haguessin d'ésser motiu de decrets o projectes de llei al Parlament. Ni cal dir que una vegada dictaminats, el Conseller pot accentuar o no el punt de vista del Consell, però el tràmit del seu dictamen podrà servir sempre per a què conegui, amb anterioritat a la promulgació d'un decret o llei, quin és el punt de vista dels tècnics sobre cada qüestió en concret.

D'altra banda, la pròpia constitució del Consell,

integrat pels elements que representen diversos aspectes sanitaris, evitarà la hipertròfia pressupostària d'una determinada lluita, ja que essent sempre en perjudici de les altres ha de motivar necessàriament punts de vista diferents entre els seus membres i així encara que s'arribessin a produir dictàmens, aquests serien sempre de majoria i el Conseller podria judicar dels arguments o raons donats pels altres membres i tenir-los o no en consideració.

Aquest Consell tècnic, que quan la nostra sanitat estigui completament en marxa tindrà segurament una feina molt petita, desenvoluparà una gran activitat en aquests primers temps en què cal assegurar molt els passos que es donin perquè la base del nostre edifici sanitari sigui ben ferma.

Així, doncs, Consell Tècnic de Sanitat, purament consultiu, col·laborador apolític del Conseller per als seus projectes i possibilitador de les seves iniciatives en l'ordre tècnic i sense tenir mai la més petita activitat de tipus executiu. Consell que ha de servir per a formar la base legal de la sanitat catalana i que no ha d'intervenir en els tràmits que siguin necessaris per al compliment de les lleis.

Per a omplir aquests aspectes que deriven del compliment de les lleis són necessaris altres Consells que ja han tingut realitat en l'ordinació sanitària de Catalunya. Però cal encara un examen atent i una revisió dels mateixos, ja que no són uns òrgans de treball fàcilment aprofitables. Després del 6 d'octubre s'han fet modificacions en aquest sentit, que, encara que no del tot afortunades, ja assenyalen el camí de dividir el seu treball en Comissions seleccionades per especialitats i constituïdes per tècnics que puguin donar dictamen sobre les diverses qüestions plantejades, abans d'arribar a la discussió i aprovació del ple de la Junta.

Cal donar a més a aquests consells unes bases de treball que assenyalin ben clarament el radi de la seva intervenció per tal que no pugui arribar-se a una Junta de categoria superior sense que hi hagin circumstàncies ben determinades que ho justifiquin. S'ha de persistir en la correcta orientació present que dona gran funció i autoritat a les Juntes Municipals i Comarcals, apartant-se de tota tendència centralitzadora però estudiant la fórmula d'estimular i controlar degudament la seva funció.

Aspecte executiu. — A Catalunya podem felicitar-nos, tots els que sentim la sanitat, del privilegi que significa poder tenir un Conseller de Sanitat amb tots els elements que del mateix deriven. Cal mantenir viva aquesta concessió prestigiant-la amb el nostre interès i cooperació, amb l'objecte que la seva tasca es vegi assistida de l'opinió pública a